

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

174

891.99

G-89

ՆՈՅԻ ՀԻՒՍՆԵՐԸ

معارف و عمومیہ نظارت جلیلہ سنک ۱۸ ربیع الاول ۳۰۷
و ۳۰ تشرین اول ۳۰۵ تاریخی و ۷۵۸ نومروی
رخصتنامه سیلہ نشر اولتشددر

مصارفی آمریقان مسیونر شرکتی طرفندن تسویه
اولتہرق طبع اولتشددر

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲ ՊՕՅԱԷԵԱՆ

1892

891.99

4-89

395

745-45

120.01

89

ՆՈՅԻ ՀԻՒՍՆԵՐԸ

ևււ

Երկու մարդիկ Ամերիկայի Նիւ Հէյվըն քաղաքէն ելլելով կ'անցնէին ջրի մը քովէն գեղեցիկ հովիտ մը, ուր անոնցմէ մին ունէր տուն եւ միւսն էր հիւր։ Անոնց մեծը, Յովնանէս, ժրաջանութեամբ կ'աշխատէր բարեսիրական գործով որմէ կ'օգտուէին թէ՛ Նիւ Հէյվընի բնակիչները եւ թէ՛ Եէյլ Գոլէճի ուսանողները։ Անոր գործը շատ ծանր էր. ուստի նա օգնութեան կանչեց Հէնրի անուն իւր դեռահաս բարեկամը որ կրօնքի վրայ փոյթ չունէր։ Ասոնք երկուքը շատ յոգնած էին օր մը, եւ կը դառնային տուն։ Յարգ բառ մը չէր խօսուած դեռահասակ օգնականին իւր ողբեր վիճակին վրայ, եւ Յովնանէս յարմար առիթ համարելով խօսիլ անոր, ըսաւ զուարճալի ոճով մը,

«Հէնրի, գիտե՞ս թէ ի՞նչ եղան Նոյի հիւսնները?»

«Նոյի հիւսնները,» գոչեց Հէնրի, «եւ չի գիտեր թէ Նոյ ունէր հիւսններ»

«Անշուշտ, նա ունեցաւ օգնականներ՝ չինելու համար այն ահագին տապանը որ էր աշխարհիս մեծագոյն նաւերէն մին։ Անշուշտ շատ մը հիւաներ աշխատեցան երկար ժամանակ չինել այնպիսի նաւ մը այնպիսի դարու մէջ։ Ի՞նչ եղան անոնք, կը կարծես դուն, երբ մեծ անդունդին բոլոր աղբիւրները ձեղքուեցան, եւ երկնից պատուհանները բացուեցան։»

«Ի՞նչ ըսե՛լ կ'ուզես այսպիսի տարօրինակ հարցում մը ընելով,» ըսաւ Հէնրի։

«Փոյթ չէ թէ ի՞նչ ըսել կ'ուզեմ, հաճեցէք տալ պատասխան հարցմանս։ Ըսէ ինձ, եթէ կամիս, թէ ի՞նչ կ'ընէիր դուն եթէ հոն գտնուէիր այն ահաւոր ժամուն երբ փոթորիկն եկաւ կատաղաբար, եւ Նոյի բոլոր մարդարէութիւնք կատարուեցան, եւ ամէնքը, ի բաց առեալ արդարութեան քարոզչին ընտանիքը, ընկղմեցան ջուրերուն մէջ։»

«Ձեմ գիտեր,» ըսաւ Հէնրի, կարեւորութիւն չտալու եղանակաւ, «թերեւս ղեկին վրայ պիտի ելնէի։»

«Այդ ճիշդ մարդկային բնութիւնն է,» ըսաւ Յովհաննէս, «մարդ, փոխանակ զոնէն մտնելու ոչխարներուն բակը, կ'ուզէ

ուրիշ տեղէ ելլել։ Իւր հպարտութեամբ եւ կարճատու թեամբ կ'ուզէ մանաւանդ ղեկին վրայ ելլել քան թէ մտնել փրկութեան տապանը։ Բայց, Հէնրի, կ'ուզեմ ըսել քեզ պարզապէս թէ ի՞նչ էր նպատակս Նոյի հիւաներուն վրայ խօսելով։ Շնորհակալ եմ որ օգնեցիր ինձ ի Նիւ Հէյվըն բարեսիրական գործի մը մէջ, եւ կը յուսամ թէ այն գործին միջոցաւ շատեր պիտի փրկուին։ Բայց կը վախճամ թէ մինչ այլք մեր աշխատութեանց պտուղը վայելելով կ'ուրախանան, դուն պիտի կորսուիս բարկութեան փոթորիկին մէջ որ պիտի գայ այնպիսեաց վրայ որ չեն մտներ Յիսուս Բրիստոսի տապանը։ Բնաւ օգուտ պիտի չընէ քեզ մարդկային հանճարը։ Օգուտ պիտի չընէ ղեկին վրայ ելլել, Դուն պէտք է որ ըլլաս Բրիստոսի մէջ, եթէ ոչ կը կորսուիս։ Միտքդ բեր Նոյի հիւաները, եւ անյապաղ փախիր դէպ ի տապանը։»

Յիշեալ անձինք հասնելով գիւղը, բաժնուեցան իրարմէ։ Չմեռն եկաւ։ Հէնրի դրուեցաւ զիշերօթիկ գպրոց մը։ Չմեռուան պարապուրդին իւր տունն այցելելով առաջարկեց մտնել եկեղեցին։ Այն ատեն ըսաւ թէ վերոյիշեալ խօսակցութիւնը բնաւ

չէր ելած միտքէն, եւ թէ պատճառ եղաւ իւր խորին մտածութեան: Եւ կը յուսանք թէ այն խօսակցութիւնը պատճառ եղաւ նաեւ անոր մտնելուն փրկութեան տապանը: Յետոյ մտաւ այնպիսի գործի մը մէջ որով օգտակար պիտի ըլլար ընդհանրութեան: Նա բնաւ պիտի չմոռնայ Նոյի հիւսնները:

Թէպէտ Նոյի հիւսններուն ամէնքն ալ խեղդուեցան ջուրերուն մէջ, բայց կան այն կարգէ մեծ բազմութիւնք մարդկան որ դեռ կ'ապրին երկրիս վրայ: Անոնց մէջ կան շատեր, որ թէպէտ այլոց հոգեւոր օգտին համար կ'աշխատին, սակայն բուն իրենց փրկութեան համար անհոգ են:

Կիւրկուորեայ դպրոցի այն աշակերտ, որ աղքատ տղաքը կիրակնօրեայ դպրոցին կ'առաջնորդէն, եւ կամ կարօտներուն տեսութակներ եւ զիրքեր բաժնեկու համար ստակ կու տան, եւ կամ օգնութիւն կ'ընեն Աւետարանի գործին, եւ սակայն իրենք տակաւին չեն երթար Քրիստոսի, կը նմանին Նոյի հիւսններուն:

Այն վարձակերտ, որ աշակերտներուն կը ցուցնեն Աստուծոյ Գառը եւ առնա երթալու ճամբան, եւ սակայն իրենք չեն

իյնար անոնց առջեւէն երթալ առնա, կը նմանին Նոյի հիւսններուն, որ թէպէտ չինեցին տապանը, բայց անոր մէջ իրենք չմտնելով, խեղդուեցան ջուրերուն մէջ:

Անհոգ ծառայ, որ կը սորվեցունեն իրենց որդւոց եւ ծառայից Աւետարանին մեծ ճշմարտութիւնները, ինչպէս պարտական են սորվեցունել, եւ սակայն իրենք չեն քալեր այն ճշմարտութեանց համաձայն, եւ օգուտ չեն քաղեր Քրիստոսի արիւնէն, կը նմանին Նոյի հիւսններուն, եւ պիտի պատժուին անոնց պէս:

Տպագրիչ, գիրք ծալողներ եւ կաշմարտ, որ կը դբաղին Աստուածաշունչ եւ կրօնական գիրքեր պատրաստելով, չբաժանեն, եւ կը իրենց լրագրաց հրատարակիչ, որ կը ջանան Աւետարանին օրհնեալ գիտութիւնը տարածել ամէն կողմ, եւ կ'աշխատին հոգւոց փրկութեան համար, եւ սակայն իրենց հոգիներուն փրկութեան համար անհոգ են, ասոնց ամէնքը պիտի հասկնան ցաւով թէ մինչ իրենց աշխատութիւնք միջոց եղած են այլոց հոգւոց փրկութեան, իրենք եղան միայն նման բեռնաբարձ զրասներու որ բոլոր կը տանին վաճառանոցը առանց անկէ մասնակ-

ցելու, կամ նման Նոյի հիւսններուն որ շինեցին նաւ մը, բայց բնաւ չնաւարկեցին անով:

Հարուստ եւ առաքայլեալ, Բայց անբարձր մարդիկ, որ կ'օգնեն եկեղեցի շինելու, եւ կը մասնակցին Աւետարանի դործին ծախուց, բայց չեն ուզեր գալ. Յիսուսի որպէս զի կեանք ունենան, կը տաչեն տապանին ատաղձները, կը մխեն զամերը, եւ սակայն, որովհետեւ իրենք չեն մասներ տապանը, կը նմանին Նոյի հիւսններուն:

Մահաբար Հարուստ Գեղ անձինք, որ եկեղեցի կը յաճախեն, եւ քարոզչին ամսականին կ'օգնեն, եւ այսպէս ձեռնառու կ'ըլլան Աւետարանի դործին, եւ սակայն իրենց սիրտք չեն հպատակիր Քրիստոսի, կը նմանին Նոյի հիւսններուն:

Թերեւս այս տետրակը կարդացող մեր բարեկամը պիտի քաջաբերուին այս պատմութենէն ժամանակին յարմար խօսք մը խօսիլ վերոյիշեալ կարգերէ մարդոց ու մանց: Կը վայելէ խոստովանիլ թէ վերոյիշեալ կերպով տապանին շինութեան նպատակը անձինք բարիք կ'ընէին: Անոնք բարիք ընելու էին, եւ սակայն զանց ընելու չէին այն գործը որ կարեւորագոյնն

էր: Ըսէք այսպիսիներու թէ Աստուծոյ բարկութեան փոթորիկը կու գայ, թէ ելլել տապանին ղեկին վրայ, եւ կամ ապաւինիլ որ եւ իցէ մարդկային իմաստութեան կամ ապաստանարանի, պարապ եւ անտոյ գործ է: Ըսէք թէ տապանը բաց է, թէ ապահով է այն, եւ թէ կը սպասէ իրենց: Այս տապանին մէջ են ազաւնին եւ ճիւթներու ճիւղը: Ոգորմութեան աղեղը կ'երեւի անոր վերելը: Խաղաղութիւն, յոյս եւ փրկութիւն կայ հոն: Բայց եթէ արհամարհեն զայն եւ անհոգ գտնուին, տապանին դուռը չուտով կը գոցուի, ի սպառ կը կորսուի պատեհութիւնը, եւ միայն տապանին մէջ գտնուողները պիտի ազատին: Ո՞վ կրնայ դիմանալ բարկութեան փոթորիկին, ո՞վ կրնայ փախչիլ բարկութեան հեղեղէն:

«Շատերը ան օրը ինձի պիտի ըսեն, Տէր, Տէր, չէ՞ որ քու անուանովդ մարգարէութիւն ըրինք, եւ քու անուանովդ ղեւեր հանեցինք, ու քու անուանովդ շատ հրաշքներ ըրինք: Եւ անատենը անոնց յայտնապէս պիտի ըսեմ թէ Նոյ բնաւ ձեզ չէի ճանչնար. մէկդի դացէք քովէս դուք որ անօրէնութիւն կը գործէիք:»

Մատթ. է. 22, 23: «Ահա հիմա է ընդունելի ժամանակը, ահա հիմա է փրկութեան օրը» Բ Կոր. 2. 2:

0025667

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0015667

